

عوارض شهر داری

تا کنون شهرداری به بعضی موارد مشمول کلمه عوارض که جمع عارض و بمعنی زود گذراست توجه قانونی نکرده و در تعریف عوارض مالیات مستقیم را بقابل خواه خود ریخته و بدون رعایت خطر ماده دویست و هشتاد الحاقیه قانون مجازات عمومی شق ۸ ماده ۴۵ و شق ۲۶ ماده ۵۵ قانون شهرداری ها با سوء استفاده از کلمه غیره که همانا ناظر بنظائر کالا و محصولات مذکور در شق ۲۶ است غلط تفسیر کرده و بدون رعایت اصول قانون اساسی که تعیین مالیات یا لغو آن را از وظائف خاصه مجلس شورای ملی شناخته عقیده مقنن و نص صریح قوانین را تحریف و مالیات مکرری را برخلاف قانون وصول کرده و می کنند .

بدون اعتنا به مدلول بندز تصویب نامه شماره $\frac{۱۵۰۲۴}{۱۳۳۴/۴/۱}$ صرف جلو گیری از ساختمان و استفاده غیر قانونی از احتیاج واضرار عوارض ادعائی و صدور پیش آگهی را در بعضی از نقاط که هیچگونه اقدام و عمل عمرانی نداشته انجام وظیفه تلقی کرده است در صورتیکه دخالت و اقدامات شهرداری اگر تا حدی که رفع احتیاجات محل را نکند و برای اهالی عمل عمرانی بشمار نیاید دخالت از باب وظیفه نبوده و مشمول تصویب نامه استنادی نیست مثلاً در نقاطی که نوسازی میشود من جمله شمال عباس آباد که هیچ يك از حوائج بلدی مانند روشنائی رفت و روب حتی جاده خاکی تأمین نکرده است با استفاده از احتیاج مردم هنگام نقل و انتقال ملك یا شروع بساختن مالیاتی بعنوان عوارض وصول کرده و هیچگونه اعتنائی باصول ۱۸ و ۲۷ و ۹۶ قانون اساسی نشده است در صورتیکه در بند ده تصویب نامه شماره $\frac{۲۶۸۴۹}{۲۲/۷/۱۷}$ تصریح شده است عوارض فقط از نقاطی دریافت خواهد شد که گذر یا خیابانهای متصل بملك دارای روشنائی شب و اسفالت شده باشد .

در صورتیکه در ماده ۷۴ قانون شهرداری مصوب ۱۳۳۴ قید شده است که عوارض شهرداری باید با تصویب انجمن شهر آئین نامه وصول عوارض شهرداری را تدوین نماید و هیچ آئین نامه‌ای در این مورد تا کنون به تصویب نرسیده و بنابراین مطالبه عوارض نسبت بسنوات قبل از آئین نامه مجوز ندارد خاصه اینکه در ماده مرقوم صراحت دارد که شهرداری باید با تصویب انجمن شهر آئین نامه اجرائی وصول عوارض شهرداری و آب بها و بهای برق و امثال آن را که از اهالی دریافت می نماید تدوین و تنظیم نماید و در ماده ۴۲ نیز گفته شده است (مادام که انجمن تشکیل نشده یا عده اعضاء انجمن بحد نصاب قانونی نرسیده باشد وزارت کشور جانشین انجمن شهر خواهد بود). ولی آئین نامه بتصویب انجمن شهر نرسیده وزارت کشور هم بقاء مقامی انجمن شهر آئین نامه‌ای تصویب نکرده است تا قابل اجرا باشد و دستور یا تصویب هیئت وزیران نمی تواند جایگزین تصمیم انجمن شهر باشد که اینک اگر دیوان کشور بعنوان اینکه مافوق است در تأمین دلیل و صدور آگهی حصر وراثت که در حدود دادگاه بخش است اقدام کند ناصالح و غیر قانونی شناخته میشود.

با این آئین نامه و مقررات و با اینکه شهرداری بخواهد برای جائیکه جاده - برق - آب - اسفالت - نهر - لوله کشی حتی رفتگر ندارد مثلاً مانند عباس آباد عوارض بگیرد. کسیکه در اثر نداشتن این لوازم و در اثر بی اعتنائی شهرداری در اجرا و انجام وظایف متقابله نتوانسته است از زمین خود استفاده کند عوارض میپردازد و در واقع به جای اینکه از شهرداری بعنوان تسبیب خسارت بگیرد مبلغی هم دستی میدهد و این خود اثر روحی بد میگذارد و موجب طفره و دفع الوقت و مقاومت منفی میگردد. علت اینکه مردم برای بنای مسجد قم آن همه پول دادند این بود که همه معتقد و مطمئن بودند که بمصرف معهود میرسد و دلیل اینکه طوعاً اینگونه عوارض را نمی پردازند این است که چگونگی مصرف را با توقعات و انتظارات خویش سازگار نمی دانند.

این مردم که مؤدیان واقعی عوارض هستند در واقع خود را به نفع شهر و به نفع اجتماع محدود می کنند یعنی از پولیکه باید خرج لباس و غذا و کتاب و مکتب طفل خود کنند با میداینکه شهرداری شهر را بهتر می کند روشن میکند مشروب میکند بشهرداری میدهند ولی وقتیکه دیدند طبقه قوی و آنها یک عوارض نمیدهند از این پول استفاده می کنند ناراضی و ناراحت میشود :

وقتی در هر ناحیه کوچه يك متنفذ و مقابل خانه يك صاحب قدرت زودتر تسطیح و اسفالته میشود و خانه و معبر کسانی که عوارض پرداخته اند مهجور و محروم باشد و با پولی که این میدهد و سائل راحتی آن که نمیدهد یا کمتر میدهد فراهم شود ناراضی است و این عدم رضایت همان عقده ایست که درخت را می کند و کثافت رادر معابر میریزد و صندلی اتوبوس را با تیغ پاره می کند. آنجا که افراد وقتی يك قطعه کاغذ در خیابان می بینند بر میدارند و مدتی راه میروند. تا در صندوق شهرداری بیندازند شهر را خانه خود میداندند و تمام نقاط شهر را مانند مسکن اصلی خود تلقی می کنند. کلید شهر را در يك دقیقه میتوان گرفت ولی کلید قلوب مردم شهر گروگان و وظائف شهرداری است.

قسمت عمده اراضی دور شهر بعلمت ناتوانی شهرداری و محرومیت از آب و برق و اسفالت و نظافت و راه ساخته نشده مسلوب النفعه مانده و شهرداری بعلمت عدم انجام وظایف خود بهره برداری از آنها را غیر ممکن ساخته از سرمایه معطل مردم سود می خواهد و بعنوان عوارض در حدود قیمت زمین مطالبه می کند در صورتیکه فلسفه وضع مالیات و عوارض در مورد اراضی غیر از تحصیل عایدی تحریک و اجبار مالکین بعمران و آبادی یا نقل و انتقال بوده و خود شهرداری که از يك طرف دست و بال آنها را با ناتوانی خود بسته نباید از طرف دیگر بصورت مالیات بر سرمایه از ایشان عوارض زمین مطالبه کند

تا عوارض و مالیات معقول و معتدل و متناسب نباشد و تا هر مؤدی معتقد نشود که از آنچه میدهد خودش هم منتفع میشود نتیجه مطلوب حاصل نمیشود. وظیفه برزن ها منحصر باین نیست که قبض صادر کنند و پول بگیرند یا اجواز

ساختمان را برای وصول عوارض صادر کنند بلکه باید احتیاجات آنها را در حدود تکالیف شهرداری تأمین و از مزاحمت آنها مانند سد معبر و آلوده کردن شعاع کارگاه به نکبت و کثافت جلوگیری کنند.

قسمت عمده اراضی دور شهر بعلمت آنکه نقشه خیابانها را شهرداری پیاده نکرده و کف و برتعمین نشده داووستد نمی شود درصورتی که اگر هر برزنی اقل در تعیین و تسطیح معابر و تأمین حداقل لوازم و احتیاجات ناحیه خود اقدام کند در توجیه خریداران و تسهیل تشخیص محل و نوع قطعات و ترغیب داد و ستد و تولید کار و ترویج عمران کمکی است ولی هم اکنون هر کس می خواهد قطعه زمینی را بخرد چون اغلب نقشهها پیاده نشده و کف و بر کوچه و خیابان مشخص نیست باید هر يك جدا گانه بروند و برای تعیین کف و بر و موقعیت محل از شهرداری یا موسسات دیگر مهندس ببرند و باشك و تردید معامله یا ساختمان کنند آیا شهرداری که از این راه عایدی می خواهد بهتر نیست که با انتظار مراجعه تك افراد نباشد و عوامل و وسائل خود را برای اجرای این وظایف بکار اندازد.

وضعیت هر بخش مانند میزان الحرارة کیفیت کار و فعالیت و قیافه متصدیان منطقه را مجسم می کند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

کانون - مسئله عوارض در گردش کار و معاملات و آبادی و عمران شهر و حومه فوق العاده موثر است و این انتقادات شهردار جدید را به انعکاس روش دیگران متوجه میسازد و امید است با توجه مخصوص در رفع نیازمندیهای صاحبان اراضی و تسهیل و ترغیب آنان به سرمایه گذاری در تهیه مسکن که مؤید مقصود دولت و مفید در تعدیل قیمت و تقلیل اجاره است تا کید فرمایند و باتدبیر توافقی این مشکلات را حل کنند.